

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS

PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2018. gada 5. jūlijā

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Sanita Osipova, tiesneši Gunārs Kusiņš un Daiga Rezevska,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto [...] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 96/2018),

konstatēja:

1. No pieteikuma izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Ceļu satiksmes likuma 14.¹ panta otro daļu, ciktāl tā noteic, ka informācija par likumā noteiktajā termiņā personas neapmaksātajiem sodiem, kas piemēroti par pārkāpumiem ceļu satiksmē, kā arī pārējā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā esošā informācija ir vispārpieejama, (turpmāk – apstrīdētā norma) par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 96. pantam.

2. Ceļu satiksmes likuma 14.¹ panta otrā daļa nosaka: „Informācija par juridiskajai personai piederošu transportlīdzekli, izņemot šā panta pirmajā daļā noteikto informāciju, par personas tiesībām vadīt transportlīdzekļus, par likumā noteiktajā termiņā personas neapmaksātajiem sodiem, kas piemēroti par pārkāpumiem ceļu satiksmē, kā arī pārējā transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un traktortehnikas un tās vadītāju informatīvajā sistēmā esošā informācija ir vispārpieejama informācija.”

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata ir ierosināma lieta, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18.–19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

Turklāt saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 20. panta sesto daļu Satversmes tiesa var atteikties ierosināt lietu, ja konstitucionālajā sūdzībā sniegtais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

4. Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punkts noteic, ka Satversmes tiesa izskata lietas par likuma atbilstību Satversmei. Līdz ar to pieteikumā ietvertais prasījums ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona pieteikumu Satversmes tiesā var iesniegt tikai Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā.

Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pantā noteiktās prasības.

6. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmajai daļai konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt šā likuma 19.² panta sestās daļas 1. punkts prasa pamatot, ka ir aizskartas tieši pieteikuma iesniedzējam Satversmē noteiktās pamattiesības. Turklāt saskaņā ar minētā likuma 18. panta pirmās daļas 3. punktu pieteikumā jānorāda lietas faktisko apstākļu izklāsts.

Pieteikuma iesniedzējs uzskata, ka ar apstrīdēto normu likumdevējs ir piešķīris Ceļu satiksmes drošības direkcijai tiesības nodot transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā esošo informāciju par fizisko personu, tostarp personas datus, jebkurai personai bez jebkāda pamatojuma. Minētajā valsts reģistrā bija un ir iekļauta informācija par Pieteikuma iesniedzējam piemērotajiem pārkāpuma uzskaites punktiem, tāpēc apstrīdētā norma pārkāpjot viņam Satversmes 96. pantā noteiktās tiesības.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka pamattiesību aizskārums ir obligāts priekšnoteikums personas tiesībām iesniegt konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesā. Savukārt jēdziens „aizskar” ietverts Satversmes tiesas likumā ar mērķi norobežot konstitucionālo sūdzību no *actio popularis* jeb sūdzības vispārības labā (sk., piemēram, *Satversmes tiesas 2002. gada 22. februāra sprieduma lietā Nr. 2001-06-03 secinājumu daļas 2.4. punktu un 2016. gada 23. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2016-02-01 7. punktu*). Iesniedzot konstitucionālo sūdzību, pieteikuma iesniedzējam jānorāda objektīvi pārbaudāmi fakti, kas raksturo viņa pamattiesību aizskārumu un ļauj konstatēt tā rašanās brīdi (sk. *Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 16.3. punktu*).

Pieteikumā ir citētas Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa regulas (ES) Nr. 2016/679, Fizisko personu datu aizsardzības likuma, Ceļu satiksmes likuma un Ministru kabineta noteikumu normas, kā arī Satversmes tiesas nolēmumos paustās atziņas. Sniedzot viedokli par apstrīdētās normas saturu, Pieteikuma iesniedzējs citstarp atsauca uz Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2017. gada 22. decembra uzziņu. Tomēr pieteikumā nav norādīti objektīvi pārbaudāmi fakti, kas raksturotu tieši Pieteikuma iesniedzēja pamattiesību aizskārumu un ļautu konstatēt tā rašanās brīdi. Pieteikumā pēc būtības nav arī ietverts lietas faktisko apstākļu izklāsts. Piemēram, no pieteikuma nav noskaidrojams, vai un kad informācija par Pieteikuma iesniedzēju ir tikusi iekļauta transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā. Turklāt arī pieteikumam pievienotā Ceļu satiksmes drošības direkcijas uzziņa pati par sevi neapliecina, ka apstrīdētā norma rada Pieteikuma iesniedzējam pamattiesību aizskārumu.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 3. punktā, 19.² panta pirmajā daļā un sestās daļas 1. punktā noteiktajām prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [...] pieteikuma (pieteikums Nr. 96/2018).

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

S. Osipova